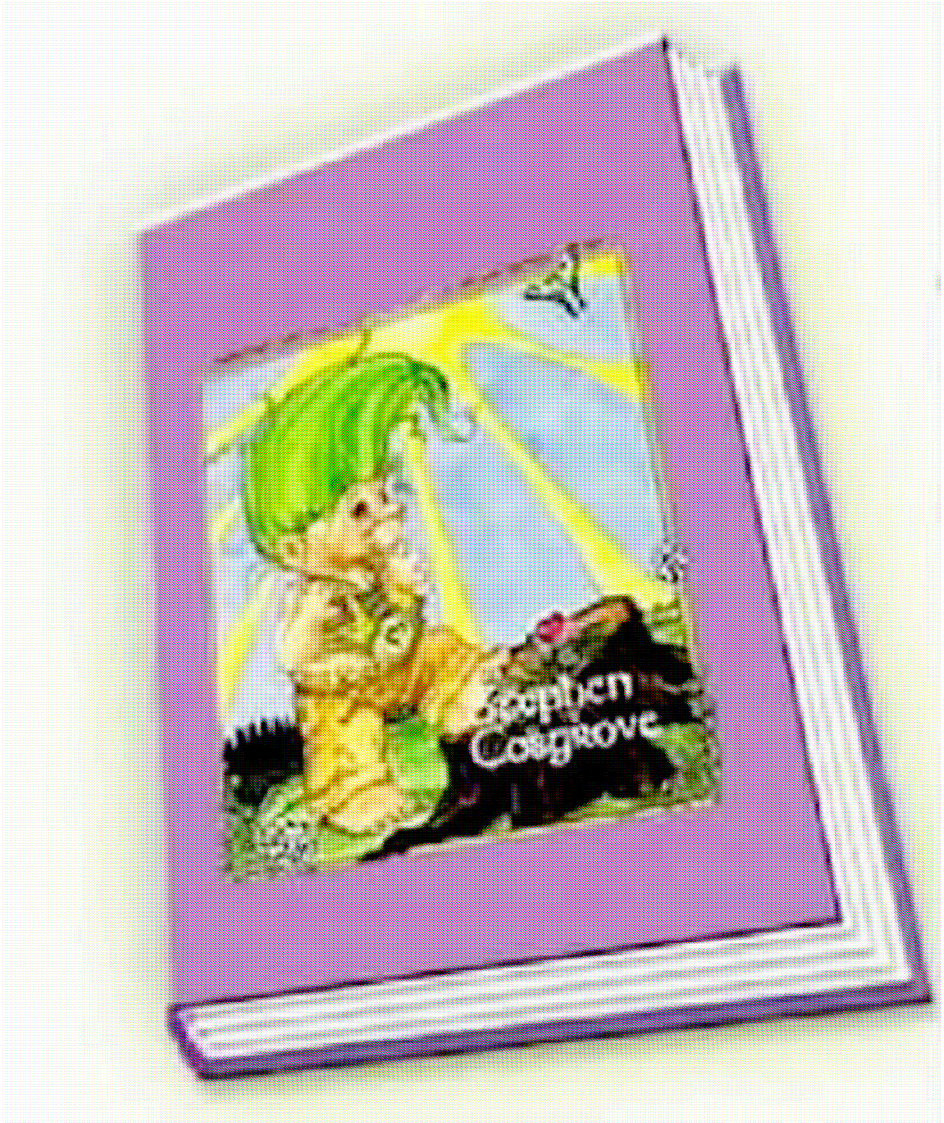

טלרולו

סטפן קוסגרובה

book-pop.com

הנה הקסם! כי אנחנו בארץ טולדרול, ובארץ זו חיים יצורים דמויי פיות הקרויים טרולים. הצחוק שלהם נשמע כמו פעמוני זכוכית כאשר הם מתרוצצים ומחפשים אבני-לב.
אבני-לב הם חשובות כי כשאתה מחזיק אחת ומביע משאלה, חלום מיוחד מתגשם.
כשתחזיק אבן-לב מספיק שתגיד *"טווינקל-טינקל, בומפי-דומפי, יש לי משאלה שתתגשם הלילה."* ומיד המשאלה מתגשמת. כי זהו הקסם בארץ טולדרול ובאבני-לב הפזורים בה.

כל הטרולים מארץ טולדרול והעיירה הרי-ברי עבדו ביחד, כדי שחייהם יהיו קלים יותר. הם קטפו גרגירים ואגוזים שגדלו שם בשפע. הם טאטאו את הבתים והמרפסות שלהם מהאבק ועלי שלכת. הם כבסו וניקו, הם טוו וארגו ועבדו, ועבדו עד שהכל היה עשוי כהלכה.
הטרולים אהבו לעבוד בצוותא ועשו כך עד שאבני-לב שלהם נצצו עם משאלות האמורות להתמלא.

כל הטרולים אהבו לעבוד. כולם, פרט לאחד, טרול קטן שהחליט כי יש משימות מתאימות לילד-טרול ומשימות לילדה-טרול. הוא אהב את המשימות של ילד-טרול, כמו לחטוב עצים. הוא לא אהב משימות של ילדה-טרול כמו תליית כביסה.
קראו לו טלרולו. הוא רצה להיות הטרול החזק ביותר בכל הארץ טולדרול, כדי שלא יצטרך למלא את משימות הילדות. אך הוא היה רק ילד רגיל, לא גדול ולא קטן במיוחד. ולכן מדי יום הוא עשה עבודות שעליהן חשב כי אינן מתאימות לילדים.
כמו כל יתר טרולים גם לטלרולו הייתה אבן-לב. מדי יום הוא נעמד ליד עץ המשאלות, נגע באבן-לב שלו ורצה להיות שונה. אך כל יום קרה אותו הדבר – לא כלום!

בין הטרולים התהלך סיפור על אבן-כוח, שיכולה לתת לטרול כוח אדיר. מספיק היה רק לקחת אותה ביד ולהגיד "*גדל וצמח טרול! גדל וצמח טרול! קפוץ ורוץ טרול!*"
ואז ישמע רעם ויראה ברק ומי שיחזיק את אבן-כוח יהפוך לטרול חזק פי עשר. והוא יוכל אז להרים סלעים ולזרוק אותם באוויר כמו צמר גפן.
ואבני כוח אלו גם מילאו משאלות גדולות. מי שהחזיק באחת יכול היה להצטרף למועדון "ששש...ות", קבוצת בעלי אבני-כוח.
אך אלה היו רק סיפורים, כי עוד אף אחד בארץ טולדרול או בעיירה הרי-ברי לא הודה שראה "ששש...ות" ובוודאי שלא היה אחד מאלה.

אבל טלרולו רצה אבן-כוח ורצה להשתייך לאותו המועדון הסודי. הוא רצה בכל כוחו. וכל בוקר, עם זריחת החמה הוא הביט על אבן-לב הירוקה שלו, בה החזיק מאז היוולדו. הוא הביט עליה ואיחל, ואיחל שאבן-לב שלו תהיה לאבן-כוח. אך מכל המשאלות שאבן-לב יכולה להעניק, היא לא יכלה להפוך לאבן אחרת.

וכל יום היה אותו הדבר. טלרולו עשה את העבודות שדרשו ממנו לפני שהלך לבית הספר. אבל לעשות את העבודות ולאהוב לעשות אותן הם שני

דברים שונים. טלרולו אהב לחטוב עצים ולחפש אבני-לב, אך הוא לא אהב לשטוף כלים או לתלות כביסה לייבוש.
וכשעבד הוא איחל לעצמו שתהיה לו אבן-כוח אשר תעשה אותו החזק שבין הטרולים. ובמיוחד איחל לעצמו להיות חבר במועדון הסודי ביותר, מועדון "ששש...ות".

זה קרה באביב. משאלתו של טלרולו התמלאה. זה היה כאשר הטרולים גזזו את צמר הדביבונים אותו נהגו לטוות לחוטים לאריגת בדים. טלרולו רדף

אחרי דביבון שלא רצה להיות גזוז. מעלה ומטה, מרגלי ההרים ועד הפסגות הוא רץ אחריו, מעל בולי עצים ותחת עלי שלכת ושרכים, גבוה להרי המשאלות.
הוא בסוף השיג את היצור הקטן וקפץ עליו בזרועות פתוחות. אלא שהדביבון נסוג וטלרולו בידיים ריקות נפל על ערמת סלעים.

הוא קם מיד כדי להמשיך לרדוף כשהרגיש הלם בזרועו. הוא הביט וראה בידו אבן אדומה בצורת לב, שהקרינה כוח עצום – אבן-כוח!
הוא עמד שם רגע, ואז הרים את האבן מעל ראשו וקרא "*גדל וצמח טרול! גדל וצמח טרול! קפוץ ורוץ טרול!*"
עננים שחורים התפשטו בשמיים ואז, עם ברק אדיר ורעם חזק טלרולו הפך לטרול-כוח!
מופתע מהשינוי הוא נתן צעד הססני ואחר כך, עם הכוח החדש שלו קפץ גבוה באוויר. הוא עבר מעל סלעים בצד ענקי אחד. הוא לקח אבן בידו ופורר אותה לאבק.
טלרולו השתנה. הוא היה עכשיו לטרול-כוח.
עכשיו הוא יכול היה להשתייך למועדון הסודי ביותר, מועדון "ששש...ות"!

טלרולו ירד מההר לעמק שלמטה. חיות ברחו מפניו בפחד גדול כי צעדיו היו כמו רעידת אדמה. הוא היה כה חזק שדחף הצדה עץ, שעמד בדרכו, כאילו היה זה גבעול דשא.
הוא לא היה יותר ילד-טרול פשוט. הוא היה טלרולו, טרול בעל אבן-כוח. הוא עמד לתפוס מקומו במועדון סתרים "ששש...ות"!

הוא הגיע לעיירה הרי-ברי, ושם לפני הטרולים המופתעים הציג את כוחו הרב. הוא כופף והרים וזרק ופורר כל מיני עצמים קשים וכבדים, כאילו היו רק נוצות. וכל הזמן חיפש את חברי "ששש...ות". אך אף "ששש...ות" לא הופיע.

אמו של טלרולו הביטה עליו בחיוך דרך חלון ביתה, ובסוף קראה "טלרולו חזור הביתה. יש לי כאן עבודה בשבילך!"
טלרולו הוריד את הסלע שהרים קודם מעל ראשו ובצחוק צעד אל אמו ולעבודה שהמתינה לו.
בוודאי "ששש...ות" יראו איך הוא ממלא את משימותיו בעוצמה.
הוא אחז בגרזן וניגש לערמת העצים. במכות אחדות חטב את כל העץ לגזרים. אחר כך בנה גדר אבנים סביב לגן וכל זאת בקלות ובכוח האדיר של זרועו.

אך אף "ששש...ות" לא יצא כדי להזמינו למועדון. ההזמנה היחידה הייתה מאמו. היא שאלה אותו האם הוא מוכן לתלות כביסה לייבוש על החבל. משימה של ילדה!
טלרולו התרגז עכשיו. הוא כעס ממש. לא ביקשו ממנו להצטרף למועדון "ששש...ות" ובמקום זאת הטילו עליו משימה של ילדה!
זה היה יותר מדי בשביל טרול-כוח כמוהו!

הוא נעמד לפני הבית, התרומם על קצות בהונותיו כדי להביט לאמא ישר בעיניים ואמר "אעשה עבודות ילדים. אחטוב עצים ואכסח דשא ואסלק אבנים מגינה. אחרוש שדות, אשאב מים ואגרש חיות טרף. אבל לא אעשה יותר עבודות של ילדות. כי יש לי אבן-כוח ובקרוב אצטרף למועדון "ששש...ות".
אמו של טלרולו חייכה. "אז יש לך אבן-כוח כבר?" אמרה "ואתה רוצה להצטרף ל"ששש...ות"? טוב, אוכל להכיר לך אחד מהם."
"את יכולה?" שאל טלרולו בקול רך יותר "בבקשה, קחי אותי אליו. בבקשה."
אך להפתעתו היא לא הובילה אותו העירה או ליער, אלא פשוט נכנסה לבית. טלרולו מופתע הלך אחריה.

שם בפרוזדור אמו נעמדה מול ראי. טלרולו חיכה וחיכה עד שבסוף שאל "טוב, אז איפה המועדון? איפה "ששש...ות"?"
להפתעתו הרבה אמא הכניסה את ידה עמוק לתוך כיס והוציאה משם אבן. אבן מיוחדת, אבן סודית – אבן-כוח. לאורך שרירי זרועה נראו מבזקים.
"את.. את...?" גמגם טלרולו בהפתעה "את אחת מה"ששש...ות"? אך זה לא יתכן. את הרי רק.. אמא."
והיא שמה את ידה על כתפו ואמרה "אכן, אני רק אמא ובכל זאת אני גם "ששש...ות." אך לא תמיד המועדון נקרא כך. תחילה הוא נקרה "אממ..ות" או פשוט **אמהות."**

לפעמים בערב הביט על אמך עובדת. תראה איך היא מוציאה מכיסה אבן-כוח ולוחשת "*גדל, צמח טרול! גדל וצמח טרול! קפוץ ורוץ טרול!*" והופכת לטרול-כוח. כי היא זקוקה לכוח זה כדי לבצע את משימות היום הרבות. ועכשיו כל ה"ששש...ות" "אממ...ות" מאחלות על אבני-לב שלהן שגם המשאלות שלך תתמלאנה.